

teriał wybuchowy oraz środki inicjujące pod warunkiem umieszczenia materiału wybuchowego w odległości co najmniej 1 m od środków inicjujących,

- 8) nie mają zastosowania przepisy ustalające obowiązek ustawienia w czasie postoju pojazdu elektrycznych latarni przenośnych oraz tablicy ze znakiem ostrzegawczym.

§ 37. Materiały wybuchowe w ilości do 15 kg oraz odpowiednią ilość spłonek lub zapalników ostrych wolno przenosić na odległość nie większą niż 5 km przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) materiały wybuchowe powinny być przenoszone przez co najmniej dwie osoby odpowiednio przeszkolone i odpowiadające warunkom określonym w § 20, przy czym jedna z nich powinna nieść środki inicjujące, a druga materiał wybuchowy,
- 2) w czasie przenoszenia materiałów wybuchowych należy w miarę możliwości omijać obszary zabudowane i skupiska ludzi,
- 3) osoby przenoszące powinny mieć przy sobie upoważnie-

nie do przeniesienia materiałów wybuchowych, wystawione przez zakład zlecający przeniesienie, a określające ilość i rodzaj materiałów oraz miejsce przeznaczenia.

Rozdział 8.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 38. Do dnia 31 grudnia 1966 r. dopuszcza się używanie do przewozu materiałów wybuchowych również pojazdów samochodowych nie odpowiadających warunkom określonym w § 12 ust. 1 pkt 1 i pkt 3—7 oraz ust. 2, z tym że instalacja elektryczna tych pojazdów powinna być sprawdzana co najmniej raz na pół roku przez specjalistę elektryka, szczególnie w zakresie stanu izolacji i pewności połączeń.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczar

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 maja 1965 r.

w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne.

Na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące okresy polowań na zwierzęta łowne:

- 1) na jelenie gatunku jeleni europejski:
 - a) na jelenie-byki i cielęta — okres od 21 sierpnia do 20 lutego,
 - b) na jelenie-łanie — okres od 1 września do 31 stycznia;
- 2) na jelenie-byki i łanie gatunku sika — okres od 1 października do 31 grudnia;
- 3) na danię-byki, łanie i cielęta — okres od 1 października do 31 stycznia;
- 4) na sarny-kozy — okres od 21 maja do 20 października, na sarny-kozy i kozłeta — okres od 1 października do 10 lutego;
- 5) na dziki:
 - a) na gruntach rolnych i terenach leśnych o powierzchni do 200 ha, włączonych do obwodów łowieckich: na dziki-odyńce, przelatki i warchlaki — okres od 1 maja do 31 stycznia, na dziki-łochy — okres od 1 sierpnia do 31 stycznia,
 - b) na pozostałych terenach obwodów łowieckich — okres od 1 sierpnia do 31 stycznia;
- 6) na rysie — okres od 1 listopada do 31 marca;
- 7) na lisy — cały rok;
- 8) na borsuki — okres od 1 września do 31 grudnia, z tym że na terenach zaliczonych do zwierzyńców otwartych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim, przeznaczonych do hodowli bażantów, w ośrodkach hodowli zwierząt przeznaczonych wyłącznie do odłowu zwierzyny drobnej, w obwodach z ostoją głuszca, cietrzewia i jarzabka wolno polować przez cały rok;

- 9) na jenoty — cały rok;
- 10) na kuny leśne (tumaki) — okres od 1 października do 20 lutego, z tym że na terenach zaliczonych do zwierzyńców otwartych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim, przeznaczonych do hodowli bażantów, w ośrodkach hodowli zwierząt przeznaczonych wyłącznie do odłowu zwierzyny drobnej oraz w obwodach z ostoją głuszca, cietrzewia i jarzabka wolno polować przez cały rok;
- 11) na tchórze — cały rok;
- 12) na zajęce szaraki — okres od 1 listopada do 10 stycznia;
- 13) na króliki — okres od 1 listopada do 10 stycznia;
- 14) na głuszce-koguty — okres od 1 kwietnia do 20 maja;
- 15) na cietrzewie-koguty — okres od 1 kwietnia do 20 maja;
- 16) na jarzabki — okres od 21 sierpnia do 10 lutego;
- 17) na bażanty-koguty — okres od 1 października do 20 lutego;
- 18) na kuropatwy — okres od 21 września do 20 października;
- 19) na przepiórki — okres od 21 września do odlotu;
- 20) na czaple siwe — okres od 1 lipca do 31 marca, a na terenie wód zamkniętych przez cały rok;
- 21) na słonki — okres od 11 sierpnia do 31 maja;
- 22) na dubelty, kszyki, bekasiki i derkacze — okres od 21 sierpnia do odlotu;
- 23) na bataliony — okres od 1 maja do 31 maja;
- 24) na łyski — cały rok;
- 25) na dzikie gęsi — okres od 11 sierpnia do 20 maja;
- 26) na dzikie kaczkę — okres od 21 sierpnia do 30 listopada, na dzikie kaczory — okres od 1 kwietnia do 20 maja i od 21 sierpnia do 30 listopada;
- 27) na grzywacze — okres od 11 sierpnia do odlotu;
- 28) na kwiczoły i paszkoty — okres od 11 listopada do 31 stycznia.

2. Zwierzęta łowne nie wymienione w ust. 1 podlegają całorocznej ochronie.

§ 2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych po zasięgnięciu opinii lub na wniosek właściwego okręgowego zarządu lasów państwowych i wojewódzkiej rady łowieckiej mogą w szczególnie uzasadnionych wypadkach w drodze uchwały ogłoszonej w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej skracać ustalone okresy polowań na poszczególne gatunki zwierząt łownych.

§ 3. Właściwy do spraw rolnictwa i leśnictwa organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z okręgowym zarządem lasów państwowych oraz wojewódzką radą łowiecką ustali obwody łowieckie, w których mają ostoje gluszcze, cietrzewie i jarząbki. Wykazy tych obwodów należy ogłosić w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

§ 4. Jeżeli koniec okresu, w którym wolno polować, przypada na dzień poprzedzający dzień lub dni ustawowo

uznane za wolne od pracy, okres ten upływa z ostatnim dniem uznanym za wolny od pracy. Jeżeli zaś początek okresu, w którym wolno polować, przypada na dzień następny po dniu lub dniach ustawowo uznanych za wolne od pracy, okres ten rozpoczyna się pierwszego dnia ustawowo uznanego za wolny od pracy przed ustalonym terminem rozpoczęcia polowania.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 26 października 1961 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. Nr 50, poz. 278).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

141

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 kwietnia 1965 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji (nr 42) dotyczącej odszkodowania za choroby zawodowe (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 3 Konwencji (nr 42) dotyczącej odszkodowania za choroby zawodowe (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1934 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 31, poz. 235), została zarejestrowana dnia 13 stycznia 1964 r. ratyfikacja powyższej konwencji przez Indie.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że niżej wymienione państwa zakomunikowały Dyrektorowi Generalnemu

Międzynarodowego Biura Pracy, iż uważają się za związane postanowieniami powyższej konwencji, które zostały rozciągnięte na ich terytoria przed uzyskaniem niepodległości:

Rwanda	dnia 18 września	1962 r.
Algieria	dnia 19 października	1962 r.
Burundi	dnia 11 marca	1963 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

142

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 kwietnia 1965 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji nr 116 z dnia 26 czerwca 1961 r. zmieniającej częściowo niektóre konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 4 Konwencji nr 116 zmieniającej częściowo konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych trzydziestu dwóch sesjach, mającej na celu ujednolicenie postanowień dotyczących przygotowywania przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy sprawozdań o stosowaniu konwencji, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1961 r. na czterdziestej piątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy

(Dz. U. z 1964 r. Nr 21, poz. 131), złożone zostały Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji przez następujące państwa:

Holandię	dnia 13 listopada	1964 r.
Wenezuelę	dnia 16 listopada	1964 r.
Honduras	dnia 17 listopada	1964 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

143

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 kwietnia 1965 r.

w sprawie ratyfikacji przez Honduras Konwencji (nr 42) dotyczącej odszkodowania za choroby zawodowe (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 3 Konwencji (nr 42) dotyczącej odszkodowania za choroby zawodowe (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1934 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 31, poz. 235), została zarejestro-

wana dnia 17 listopada 1964 r. ratyfikacja powyższej konwencji przez Honduras.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.